

Sygn. akt VI U 854/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2013 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: U. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 11 stycznia 2013 r., znak: (...)

w sprawie: U. W.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej U. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia(...) r. na okres jednego roku,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 854/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., odmówił U. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia (...) r., w którym uznano, iż ubezpieczona jest zdolna do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona wnosząc o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczona domagała się w odwołaniu dopuszczenia dowodu z opinii biegłych z zakresu onkologii, kardiologii i psychiatrii.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy; ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy; niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów (ust. 1)

W myśl art. 12 ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Zgodnie natomiast z treścią art. 13 ust. 1 ustawy przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Ubezpieczona (...)urodzona w dniu (...) r. prowadząca ostatnio działalność gospodarczą (w zakresie sprzedaży samochodów i prowadzenia księgowości) była uprawniona do renty z tytułu okresowej częściowej niezdolności do pracy. W wyniku rozpoznania kolejnego wniosku o rentę, zarówno Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia(...)r., jak i Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia (...)r. stwierdzili, że badana jest zdolna do pracy.

okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania ustaleń dokonanych przez organ rentowy Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych: specjalisty medycyny pracy, onkologa, psychiatry i psychologa.

Biegli po zapoznaniu z dokumentacją medyczną, zebraniu wywiadu i przeprowadzeniu badania rozpoznali u ubezpieczonej następujące schorzenia:

- Rak piersi lewej. Stan po operacji, chemio i radio terapii, w trakcie hormonoterapii z utrzymującym się obrzękiem limfatycznym kończyny górnej lewej

- Zaburzenia depresyjne nawracające - obecnie o nieznacznym nasileniu.

W ocenie biegłych lekarzy sądowych, aktualny stan zdrowia ubezpieczonej upośledza sprawność organizmu w stopniu skutkującym jej częściową niezdolnością do pracy na dalszy okres. Przyczyną tego jest choroba nowotworowa. Aktualnie po 4 latach od zakończenia leczenia nadal utrzymują się cechy obrzęku limfatycznego kończyny górnej lewej. . konieczna jest systematyczna rehabilitacja – 3-4 razy w roku. Z tego względu biegli orzekli, że badana jest nadal częściowo niezdolna do pracy, od daty zakończenia poprzedniej niezdolności, na okres jednego roku.

dowód: opinia biegłych sądowych lekarzy z dnia (...)r. (k. (...) akt)

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią, organ rentowy wniósł do niej zastrzeżenia, w których wskazał, iż ubezpieczona z rakiem (...), a więc o niskim stopniu zaawansowania bez cech wznowy lub rozsiewu jest zdolna do pracy biurowej jaką wykonywała. W związku z powyższym ZUS wniósł o przekazanie zastrzeżeń biegłym lub o oddalenie odwołania. (vide: k. (...) akt)

W opinii uzupełniającej biegli wskazali, iż w drodze rehabilitacji uzyskano wprawdzie poprawę , tj. zmniejszenie obrzęku limfatycznego, jednak nie doszło do jego całkowitego ustąpienia i odzyskania sprawności kończyny. Z wywiadu zawodowego natomiast wynika, iż ubezpieczona nie posiada kwalifikacji do pracy umysłowej. Ostatnia

jej praca było prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie handlu samochodami – przygotowywania ich do sprzedaży oraz przez krótki okres prowadzenie księgowości.

dowód: opinia uzupełniająca (k. (...) akt)

Organ rentowy wniósł zastrzeżenia także do opinii uzupełniającej wskazując w nich, że badana jest aktualnie zdrowa i zdolna do pracy. Brak cech wznowy jak również nie występuje obrzęk limfatyczny. (vide k.(...) akt)

Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń organu rentowego, podzielił natomiast wnioski zawarte w opinii biegłych. Nie budzi wątpliwości, iż ocena niezdolności do pracy w zakresie dotyczącym naruszenia sprawności organizmu i wynikających stąd ograniczeń możliwości wykonywania pracy wymaga z reguły wiadomości specjalnych, w niniejszym przypadku - opinii biegłych z zakresu z zakresu onkologii. Jednakże ostateczna ocena, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy musi uwzględniać także inne elementy, w tym zwłaszcza poziom kwalifikacji ubezpieczonego, możliwości zarobkowania w zakresie tych kwalifikacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Ocena taka ma charakter prawny i może jej dokonać wyłącznie sąd, a nie biegły. Zastrzeżenia pozwanego Zakładu podnoszone w sprawie nie zawierały merytorycznej treści stanowiąc wyłącznie nietrafną polemikę z prawidłowymi ustaleniami zespołu biegłych sądowych. Należy przyjąć, że także w postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych, to właśnie strona winna wykazać się niezbędną aktywnością i wykazać błędy, sprzeczności lub inne wady w opiniach biegłych, które dyskwalifikują istniejącą opinię, ewentualnie uzasadniają powołanie opinii dodatkowych. Takich okoliczności organ rentowy w toku postępowania nie przedstawił, poprzestając na kwestionowaniu opinii biegłych, z powołaniem się na własną, odmienną interpretację stanu zdrowia ubezpieczonej, co jednakże uznać należy za niewystarczające dla podważenia wydanego orzeczenia.

Sąd podzielił w całości opinię wydaną przez biegłych sądowych lekarzy. Jest ona bowiem wyczerpująca, logiczna i zgodna z zakresami fachowej wiedzy medycznej, w związku z czym nie ma podstaw do jej podważenia, pomimo zastrzeżeń zgłoszonych przez pozwanego. Biegli lekarze sądowi są doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadają schorzeniom ubezpieczonej. Opinię wydali po zapoznaniu się z dokumentami leczenia, zebraniu wywiadu i przeprowadzeniu badania. Wbrew twierdzeniom pozwanego organu, schorzenia występujące u powódki, uniemożliwiają jej podjęcie pracy dotychczas wykonywanej, tj. w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Ubezpieczona nie posiada kwalifikacji do podjęcia pracy umysłowej, a brak pełnej sprawności kończyny górnej uniemożliwi jej wykonywanie pracy fizycznej.

Mając na względzie powyższą argumentację Sąd uznał, iż ubezpieczona spełnia wszystkie warunki dla przyznania jej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres jednego roku od dnia (...)r.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Przedmiotem rozstrzygnięcia pozostawało także w niniejszej sprawie, czy organ rentowy w ramach swoich uprawnień i kompetencji poczynił wszystkie możliwe ustalenia faktyczne i wyjaśnił wszystkie okoliczności konieczne do wydania decyzji. W zakresie tym Sąd ustalił, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych na etapie postępowania orzeczniczego dysponował odpowiednimi dowodami pozwalającymi na ustalenie, że występuje u badanej częściowa niezdolność do pracy. Wywiad zebrany od badanej przez Lekarza Orzecznika ZUS i Komisję Lekarską ZUS odpowiada swą treścią danym zebranych przez biegłych lekarzy sądowych. Zespół specjalistów powołanych przez Sąd dysponował dokładnie tymi samymi dokumentami leczenia i wynikami badań, jakie stanowiły podstawę wadliwego orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS. W niniejszej sprawie niewątpliwie jest, że zmiana decyzji w postępowaniu odwoławczym była uzasadniona ustaleniami faktycznymi, które powinny być i były znane organowi rentowemu. Opinia biegłych została wydana w oparciu o dokładnie takie same dokumenty diagnostyczne jakimi dysponował organ rentowy. Kliniczny stan ubezpieczonej również nie uległ zmianie albowiem dane z wywiadu i badanie przedmiotowe nie wskazują na to by powódka w trakcie badania przez biegłych zgłaszała inne dolegliwości aniżeli te, które znane były lekarzom wchodzącym w skład Komisji Lekarskiej ZUS. Z uwagi na powyższe w punkcie II wyroku stwierdzono, że organ

rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, zgodnie z art. 118 ust 1a ustawy emerytalnej.